

lockout, må kontoret ikke anvise arbejdskraft til virksomheden, førend konflikten er hævet eller kendt ulovlig. Det foreslås, at det i den gældende lov anvendte udtryk »ulovlig« erstattes af ordene »overenskomststridig eller på anden måde retsstri-dig«.

Den foreslåede ændring er redaktionel og skyl-des ønsket om at bringe bestemmelsen i overens-stemmelse med moderne sprogbrug. Bestemmelsen vedrører som hidtil såvel arbejdskonflikter, der kendes overenskomststridige, som arbejdskonflik-ter på et ikke overenskomstdækket område, hvis anvendelse kendes uretmæssig, f. eks. fordi kon-flikten ikke forfølger et rimeligt fagligt formål.

Til nr. 6

Efter arbejdsløshedslovens § 24 a kan der admi-nistrativt gives personer eller foreninger tilladelse til henholdsvis at foretage privat arbejdsanvisning (stk. 1) og at udøve virksomhed i form af udlej-ning af arbejdskraft (stk. 2).

Tilladelse efter § 24 a meddeles i dag af ar-bejdsministeren efter indstilling fra arbejdsdirektø-ren og efter forhandling med vedkommende ar-bejdsgiver- og lønmodtagerorganisationer.

Med den foreslåede ændrede affattelse af § 24 a overgår arbejdsministerens hidtidige kompetence på dette område til arbejdsdirektøren, som efter arbejdsløshedsloven varetager ledelsen af den of-fentlige arbejdsformidling under medvirken af landsarbejdsnævnet, jfr. lovens § 2.

Forslaget skal endvidere ses i sammenhæng med den ved lov nr. 160 af 12. april 1978 som § 24 gennemførte ordning, hvorefter det er arbejdsdi-rektøren, der efter forhandling med landsarbejds-nævnet meddeler tilladelse til de anerkendte ar-bejdsledere til at foretage anvisning og hen-visning til samtale som led i den offentlige ar-bejdsformidling.

Også det forhold, at tilladelse efter § 24 a gives efter en behovsvurdering på grundlag af den of-fentlige arbejdsformidlings egne muligheder, her-under de anerkendte arbejdsløshedskassers indsats i formidlingen, gør det naturligt at overføre kom-petencen til arbejdsdirektøren.

Det forudsættes, at der efter forhandling mel-lem arbejdsdirektøren og landsarbejdsnævnet til-rettelægges en ordning, hvorefter der som hidtil kan gives tilladelse til privat arbejdsanvisning af erhvervsmæssigt optrædende efter generelt fastsatte retningslinier, jfr. arbejdsministeriets bekendtgørel-se nr. 258 af 8. juni 1977, der bortfalder 1. juli 1980.

Til nr. 7 og 8

Efter de gældende regler er der mulighed for at udbetale arbejdsløshedsdagpenge også efter det fyldte 67. år. Der er imidlertid den begrænsning i loven, jfr. § 64, at udbetaling af dagpenge til med-lemmer, der er fyldt 67 år, højst kan ske i 78 dage inden for 12 måneder i træk.

Disse regler har medført en del administration, og det har især vist sig vanskeligt at konstatere, om medlemmet har den nødvendige tilknytning til arbejdsmarkedet, som loven forudsætter. Det kan derfor ikke udelukkes, at reglerne har været admi-nistreret forskelligt, hvilket har medført uligheder i forhold til denne medlemsgruppe.

Da den almindelige alder for udtræden af ar-bejdsmarkedet er 67 år, og da muligheden for at modtage pension efter den sociale lovgivning sam-tidig opstår, foreslås det, jfr. forslaget § 1, nr. 7 og 8, at adgangen til dagpenge ophører på det tids-punkt, hvor medlemmet er berettiget til at få udbe-talt folkepension, dvs. fra udgangen af den måned, hvori medlemmet er fyldt 67 år.

Til nr. 9-10

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.

Til nr. 11

Ifølge forslaget skal arbejdsgivernes bidrag til arbejdsløshedsforsikringen, der for øjeblikket opkræves af forsikringselskaberne, opkræves af statsskattedirektoratet.

Forslaget er en teknisk, administrativ ændring, der ikke vedrører størrelsen af arbejdsgiverbidra-get.

Kredsen af arbejdsgivere, der skal betale bidrag, ændres fra at være samtlige arbejdsgivere, der er forsikringspligtige efter arbejdsskadeforsikringslo-ven, til at være samtlige arbejdsgivere, der er om-fattet af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, og som enten er indeholdelsespligtige i henhold til kildeskatteloven eller beskæftiger lønmodtagere under sømandsskatteordningen, jfr. lov om sø-mandsskat. Dette medfører alene en mindre æn-dring af kredsen af bidragspligtige arbejdsgivere. Således fritages arbejdsgivere, der beskæftiger ulønnet arbejdskraft – som f. eks. velgørende insti-tutioner – for at betale bidrag.

Forslaget medfører, at arbejdsgiverne ikke læn-gere skal sammenlægge de enkelte lønmodtagers timetal for at finde frem til beregningsgrundlaget for bidraget til arbejdsløshedsforsikringen, men kan bruge de oplysninger, der allerede foreligger